

Nú hvítna tindar fjøllum á

*Nú hvítna tindar fjøllum á,
má fólna gras í dali,
hitt síðsta tjaldrið landi frá
fleyg burt við túsundtali.*

*Tað fuglaberg, sum fyrr var bygt,
tað er nú tómt og oyðið,
har ikki sæst eitt fuglakykkt,
ei heldur meir á heiði.*

*Har, sátur stóðu fram við á,
er alt nú snøgt og nakið,
og epli, røtur, hvørt eitt strá
er komið undir takið.*

*Har, summargrøna velta var,
bert slokkastrúgvar spjaddir,
á bø er komin lamb og ær,
tí kalt er millum hæddir.*

*Takk fyri ávøkst, sum tú gav
av bø og so av fjalli,
og alt, sum ført varð yvir hav,
og tað, sum er í hjalli!*

*Takk fyri hetta árið við
og alt á sjógv og landi.
Tú yvir vaksin lýs tín frið
og hvønn ein pilt á sandi!*

*Tey svinna burt tey stuttu ár,
til heim tú mær manst boða;
og eftir vetur kemur vár
við sól og fjallarøða.*

*Og einaferð vit fáa boð,
tá síðstu ferð vit anda.
Út yvir dal vit flúgva so,
hjá tær vit ævigt standa.*

*Orð: Robert Joensen, umyrkt eftir N.F.S.
Grundtvig*